

Să înțelegem istoria: Zorobabel și Ezra

Sabat după-amiază

Completează și memorează: „Așa vorbește Cyrus, împăratul persilor: Domnul, Dumnezeul cerurilor, mi-a dat toate împărățiile pământului și mi-a poruncit să-l zidesc o casă la Ierusalim, în Iuda.” (Ezra 1:2)

În scrierile lui Ieremia, Dumnezeu a făgăduit că poporul Său se va întoarce acasă după șaptezeci de ani de exil babilonian. Împăratul Cyrus a fost instrumentul lui Dumnezeu, el a fost cel care a permis întoarcerea. Uns de Dumnezeu (Isaia 45:1), Cyrus a emis o poruncă în jurul anului 538 î.Hr., prin care poporul lui Dumnezeu era liber să se întoarcă în țara lui și să reconstruiască templul.

Dumnezeu (nu Cyrus) a spus despre Ierusalim: „«Să fie zidit iarăși!» Și despre Templu: «Să i se pună temelii!»” (Isaia 44:28). Dumnezeu a fost Garantul că Ierusalimul avea să fie reconstruit și El a pus în mintea lui Cyrus gândul de a permite reconstruirea templului.

Întotdeauna este o încurajare să vezi cum poporul lui Dumnezeu răspunde la acțiunile Domnului: „Capii de familie din Iuda și Beniamin, preoții și leviții, și anume toți aceia al căror duh l-a trezit Dumnezeu, s-au sculat să meargă să zidească la Ierusalim Casa Domnului” (Ezra 1:5).

Aici vedem un exemplu de oameni care au răspuns faptelor mărețe și pline de har ale lui Dumnezeu. Avem cea mai bună atitudine când înțelegem cine este Dumnezeu, ce a făcut El și cu câtă iubire intervine pentru poporul Său.

5–12 octombrie – Săptămâna de consacrare personală

“Toată țara aceasta va fi o paragină, un pustiu, și neamurile acestea vor fi supuse împăratului Babilonului timp de șaptezeci de ani. Dar, când se vor împlini acești șaptezeci de ani, voi pedepsi pe împăratul Babilonului și pe neamul acela’,

Duminică, 29 septembrie

Întoarcerea primului grup de exilați

1. Când s-a întors primul grup de exilați? Ce profeție s-a împlinit prin această întoarcere?

Ieremia 25:11,12 zice Domnul, ‘pentru nelegiuirile lor; voi pedepsi țara haldeenilor și o voi prefăce în niste dărâmături vesnice.’ Ieremia 25:11-12

Ieremia 29:10 Dar Iată ce zice Domnul: ‘De îndată ce voi trece șaptezeci de ani al Babilonului, Îmi voi aduce aminte de voi și voi împlini față de voi făgăduința

Daniel 9:1,2 ‘Mea cea bună, aducându-vă înapoi în locul acesta.’ Ieremia 29:10
‘În anul dintâi al lui Darius, fiul lui Ahașveros, din neamul mezilor, care ajunsese împărat peste împărăția haldeenilor,’ Daniel 9:1

Domnul a lucrat la inima lui Cyrus, făcându-l să permită întoarcerea iudeilor, ca împlinire a profeției lui Ieremia. Acest profet scrisese că țara va rămâne pustie timp de șaptezeci de ani sub domnia babiloniană (acest lucru s-a întâmplat din 606/605 î.Hr. până în 537/536 î.Hr.), dar atunci Domnul a deschis ușa pentru întoarcerea captivilor. Studiind scrierile lui Ieremia, Daniel și-a dat seama că sosise timpul ca acea făgăduință să se îplinească.

În Daniel 9, citim că profetul era neliniștit – cei șaptezeci de ani aproape trecuseră și nu se vedea nicio schimbare, iar Imperiul Persan se ridicase la putere. El s-a tânguit și s-a întors către Dumnezeu, cerând har și împlinirea făgăduințelor Sale. În același capitol (vers. 24-27), vedem că Dumnezeu l-a asigurat pe Daniel că El veghea asupra tuturor lucrurilor și că avea un plan pentru viitor, cu un Eliberator care avea să moară pentru popor pentru a aduce ispășire de păcate, neprihănire și pentru a împlini sistemul de jertfe. De fapt, Dumnezeu spunea: „Daniele, nu te îngrijora căci adevăratul Eliberator (Isus) va veni cu siguranță și vă voi scăpa.” La scurtă vreme, Domnul a lucrat la inima lui Cyrus, împăratul Persiei, care a poruncit să fie eliberați captivii. Dumnezeu întotdeauna Își împlinește făgăduințele (vezi Daniel 10 despre intervenția Sa pentru a asigura prosperitatea celor din poporul Său în țara lor).

Ezra 1 ne prezintă proclamația lui Cyrus – poporul Israel era liber să se întoarcă la Ierusalim și să construiască templul. Porunca a fost dată cândva între anii 539 și 537 î.Hr. Cyrus nu doar i-a lăsat să plece, ci s-a asigurat că poporul se întorcea cu daruri, cu vasele originale din templu, care fuseseră luate de Nebucadnețar. Acest episod ne amintește de ieșirea israeliților din Egipt în urmă cu mulți ani, când Dumnezeu a mișcat inimile egiptenilor care le-au dat daruri înainte de plecare. Primul grup care urma să se întoarcă în Iuda era în jur de cincizeci de mii de oameni, probabil și femei și copii din alte teritorii.

Ce alte profeții istorice s-au împlinit exact așa cum a fost scris în Cu-vânt? Știind că Dumnezeu cunoaște viitorul și conduce istoria, ne putem încrede pe deplin în făgăduințele Sale.

“În anul dintâi al domniei lui, eu, Daniel, am văzut din cărți că trebuia să treacă șaptezeci de ani pentru dărâmăturile Ierusalimului, după ¹² numărul anilor despre care vorbise Domnul către prorocul Ieremia.” Daniel 9:2

“Vrăjmașii lui Iuda și Benjamin au auzit că fiii robiei zidesc un templu Domnului Dumnezeuului lui Israel. Au venit la Zorobabel și la capii de familii și le-au zis: „Să zidim și noi cu voi, căci și noi chemăm ca și voi pe Dumnezeuul vostru și-l aducem jertfe din vremea lui Esar-Hadon, împăratul Asiriei, care ne-a adus aici.” Dar Zorobabel, Iosua și ceilalți capi ai familiilor lui Israel le-au răspuns:

Luni, 30 septembrie

Recapitulare: împărați și evenimente

Primul grup al celor care s-au întors a avut misiunea de a reconstrui Templul lui Dumnezeu. Acum vom vedea succesiunea împăraților persani în lungul timp de construire a templului și de reconstruire a Ierusalimului. Este important să cunoaștem istoria din spatele relatărilor lui Ezra și Neemia, deoarece ea ne oferă o înțelegere mai profundă a soliilor lor.

2. Care sunt împărații despre care se spune că în timpul domniei lor a fost împotrivire față de construirea templului?

„Nu se cuvine să zidiți împreună cu noi Casa Dumnezeului nostru, ci noi singuri o vom zidi **Ezra 4:1-7** Domnului Dumnezeului lui Israel, cum ne-a poruncit împăratul Cyrus, împăratul perșilor.” Atunci, oamenii țării au înmuiat inima poporului lui Iuda, l-au înfricoșat, ca să-l împiedice să zidească, și au mituit cu preț de argint pe sfetnici, ca să-i zădărnicească lucrarea. Așa a fost tot timpul vieții lui Cyrus, împăratul perșilor, până la domnia lui Darius, împăratul perșilor. Sub domnia lui Asuerus, la începutul domniei lui, au scris o pâra împotriva locuitorilor din Iuda și din Ierusalim. Și, pe vremea lui Artaxerxe, Bișlam, Mitredat, Tabeel și ceilalți tovarăși de slujbă ai lor, au scris lui Artaxerxe, împăratul perșilor. Scrisoarea a fost scrisă cu slove aramaice și tălmăcită în limba aramaică.” **Ezra 4:1-7**

Mai jos este lista, în ordine cronologică, împăraților persani care au avut legătură cu cărțile Ezra și Neemia. Lista începe cu Cyrus, care a pus bazele Imperiului Persan și a cucerit Babilonul în 539 î.Hr.:

Cyrus al II-lea cel Mare (559 –530 î.Hr.);

Cambyses al II-lea (530–522 î.Hr.);

Darius I (522–486 î.Hr.);

Xerxes (485–465 î.Hr.; în cartea Estera, apare ca Ahașveros);

Artaxerxes I (465–424 î.Hr.).

Când studiem aceste cărți, este foarte important să știm că, în cartea Ezra, acești împărați nu sunt menționați în ordine cronologică. De exemplu, episodul din Ezra 4:6-24 este inserat înainte de capitoul 5, unde se continuă relatarea despre împotrivirea față de reconstruirea templului. În consecință, scrisorile către Xerxes I și Artaxerxes I, redată în Ezra 4, au apărut *după* evenimentele înregistrate în capitolele 5 și 6, unde se vorbește despre Darius I. Această secvență îi poate încurca pe cititori și poate fi motivul pentru care oamenii au fost confuza secole la rând când au citit aceste cărți. Cunoașterea ordinii evenimentelor ne va ajuta să înțelegem mai bine soliile lui Ezra și Neemia.

Ce alte lucruri din Biblie îți încurcă înțelegerea? Ce te ajută să te încrezi în Dumnezeu și în Cuvântul Său, chiar și atunci când descoperi lucruri care par lipsite de sens? (Vezi Isaia 55:8,9.)

“După aceste lucruri, sub domnia lui Artaxerxe, împăratul persilor, a venit Ezra, fiul lui Seraia, fiul lui Azaria, fiul lui Hihchia, fiul lui Șalum, fiul lui Tădóc, fiul lui Ahitub, fiul lui Amaria, fiul lui Azaria, fiul lui Meraiot, fiul lui Zerahia, fiul lui Uzi, fiul lui Buchi, fiul lui Abişua, fiul lui Fineas, fiul lui Eleazar, fiul lui Aaron, marele preot.

Mărti, 1 octombrie

A doua ocazie de întoarcere

În Ezra 7:1-10 și 8:1-14 vedem că împăratul Artaxerxes I îi permite lui Ezra să se întoarcă la Ierusalim (în anul 457 î.Hr.) și să îi ia cu el pe toți cei care doreau să se întoarcă. Nu se cunosc foarte multe detalii despre relația dintre împărat și Ezra sau dacă Ezra a lucrat la curte. În capitoul 8 sunt enumerați toți capii de familie ai celor care s-au întors, începând cu preoții, cei din linia regală și încheind cu restul populației. Douăsprezece familii sunt amintite în mod specific, lăsând impresia că aceasta este o reamintire intenționată a celor douăsprezece seminții din Israel.

Pasajul numește aproximativ 1 500 de bărbați, ajungându-se cam la 5 000–6 000 cu tot cu femei și copii. Grupul acesta a fost cu mult mai mic decât primul, care s-a întors cu Zorobabel și Iosua.

3. Ce aflăm din Ezra 7:1-10 despre Ezra?

Acest Ezra a venit din Babilon: era un cărturar iscusit în Legea lui Moise, dată de Domnul Dumnezeu lui Israel. Și, fiindcă mâna Domnului Dumnezeului său era peste el, împăratul l-a dat tot ce ceruse. Mulți din copiii lui Israel, din preoți și din leviți, din cântăreți, din ușieri și din slujitorii Templului au venit și ei la Ierusalim în al șaptelea an al împăratului Artaxerxe. Ezra a venit la Ierusalim în a cincea lună a anului al șaptelea al împăratului. Plecase din Babilon în ziua întâi a lunii întâi și a ajuns la Ierusalim în ziua întâi a lunii a cincea, mâna bună a Dumnezeului său fiind peste el.

Ezra era un cărturar dintr-o familie de preoți. El era un urmaș al lui Aaron, fratele lui Moise, primul preot al poporului Israel. Datorită relatărilor din Ezra, dar și tradiției iudaice, numele lui Ezra are mare importanță chiar și astăzi. Nu se știe dacă Ezra a avut slujba de cărturar la curtea împăratului Artaxerxes, de aceea, descrierea aceasta fie se referă la responsabilitățile sale anterioare, fie la aptitudinile sale, pe care a început să le folosească după sosirea în Iuda. Totuși cu siguranță că Ezra a lucrat îndeaproape pentru Artaxerxes, deoarece împăratul l-a desemnat să fie conducător în această călătorie.

În Ezra 7:6 și 10 se spune despre Ezra că era un cărturar, sau învățător, „iscusit” și devotat. Cuvântul „iscusit” înseamnă „rapid”, făcând referire la o persoană care este rapidă în înțelegerea și prelucrarea mentală a informației. Ezra era iute la minte – el era renumit pentru cunoștințele sale și pentru priceperea sa referitoare la Legea lui Dumnezeu. Mai mult, faptul că împăratul l-a ales pe Ezra să ducă un grup de israeliți în Iuda demonstrează curajul și capacitățile de lider ale lui Ezra.

Să observăm că Ezra „își pusese inima să adâncească Legea Domnului” (Ezra 7:10). Cum putem aplica acest principiu în viața noastră?

Căci Ezra își pusese inima să adâncească și să împlinească Legea Domnului și să învețe pe oameni în mijlocul lui Israel legile ¹⁴ și poruncile.” Ezra 7:1-10

“Iată cuprinsul scrisorii date de împăratul Artaxerxe preotului și cărturarului Ezra, care învăța poruncile și legile Domnului cu privire la Israel: „Artaxerxe, împăratul împăraților, către Ezra, preotul și cărturarul iscusit în Legea Dumnezeului cerurilor, și așa mai departe:

Miercuri, 2 octombrie

Porunca lui Artaxerxes

4. Care au fost componentele poruncii lui Artaxerxes? De ce erau atât de importante aceste instrucțiuni pentru poporul Israel?

“Am dat poruncă să se lase să plece aceia din poporul lui Israel, din preoții și din leviții lui care **Ezra 7:11-28** se află în împărăția mea și care vor să plece cu tine la Ierusalim. Tu ești trimis de împăratul și de cei șapte sfetnici ai lui să cercetezi în Iuda și Ierusalim, după Legea Dumnezeului tău, care este în mâinile tale, și să duci argintul și aurul pe care împăratul și sfetnicii săi l-au dăruit cu dragă inimă Dumnezeului lui Israel, a cărui locuință este la Ierusalim,”

Porunca dată de Artaxerxes se aseamănă foarte mult cu prima poruncă a lui Cyrus. Împăratul îi sfătuiește pe toți cei care doresc, în special pe cei din linia preoțească, să meargă la Ierusalim. Deși, conform documentelor istorice ale lui Murashu, mulți evrei au rămas în Persia (fapt demonstrat în relatarea despre Estera), au fost unii care așteptaseră ocazia de a începe o viață nouă în țara strămoșilor lor. Mare parte a lămuririlor împăratului erau îndreptate spre vistiernicii din teritoriul de dincolo de Eufrat. Vistiernicii trebuiau să îi dea lui Ezra tot ce avea nevoie pentru restaurarea cetății și pentru a „slăvi Casa Domnului la Ierusalim” (Ezra 7:27). În cele din urmă, împăratul l-a trimis pe Ezra să înființeze un sistem juridic, ca să se asigure că Legea lui Dumnezeu și legea împăratului erau împlinite întocmai. Ordinea și organizarea aduse de această poruncă sunt aspecte importante în orice societate. Mai mult, împăratul a ușurat misiunea asumată de Ezra și de israeliți de a-și reconstrui țara.

Oare preocuparea împăratului pentru reconstruirea cetății și a templului ar putea fi un indiciu că el credea în Dumnezeul lui Ezra? Artaxerxes îl numește pe Dumnezeu: „Dumnezeul lui Israel, a cărui locuință este la Ierusalim” (vers. 15). Terminologia folosită de împărat când face referire la Dumnezeul lui Israel ne spune că el îl considera pe Dumnezeu doar o altă zeitate locală, care avea nevoie să fie împăcată prin darurile aduse. El nu dorea ca zeul local să fie supărat pe el și pe fiii lui (vers. 23). Întrucât în anul 457 î.Hr. a avut loc o revoltă egipteană împotriva guvernării persane, este posibil ca acțiunile împăciuitoare ale împăratului să fi avut ca scop câștigarea loialității celor din provincia Iuda.

Din nefericire, în ciuda interacțiunii pe care a avut-o cu Ezra și Neemia, împăratul nu a început să creadă în Dumnezeu. Cel puțin nimic din textul biblic nu sugerează că el ar fi devenit credincios, ceea ce înseamnă că Domnul poate folosi chiar și oameni neconvertiți pentru a-și împlini voia Sa pe pământ.

Cum putem să ne încredem în Domnul chiar când trecem prin situații grele? Ce ne învață pasajul studiat despre suveranitatea lui Dumnezeu asupra lumii?

5. Ce ne spun următoarele versete despre importanța unei educații corespunzătoare?

Ezra 7:6,10 “Acest Ezra a venit din Babilon: era un cărturar iscusit în Legea lui Moise, dată de Domnul Dumnezeu lui Israel. Și, fiindcă mâna Domnului Dumnezeului său era peste el, împăratul i-a dat tot ce ceruse.

Căci Ezra își pusese inima să adâncească și să împlinească Legea Domnului și să învețe pe oameni în mijlocul lui Israel legile și poruncile.” Ezra 7:6, 10

Devotamentul față de Dumnezeu și hotărârea lui de a studia, de a pune în practică și de a-i învăța pe alții Cuvântul lui Dumnezeu (Ezra 7:6,10) l-au pregătit pe Ezra pentru o lucrare mai mare în Israel. Versetul ne spune că el s-a devotat studiului, împlinirii și învățării Legii lui Dumnezeu.

Ellen G. White ne oferă informații importante: „Născut din fiii lui Aaron, lui Ezra i se dăduse o educație preoțească și, adăugat la aceasta, făcuse cunoștință cu scrierile vrăjitorilor, astrologilor și înțelepților Imperiului Medo-Persan. Dar el nu era mulțumit cu starea sa spirituală. Dorea să fie în armonie deplină cu Dumnezeu; tânjea după înțelepciune ca să împlinească voința divină. Și, ca urmare, și-a pus inima «să adâncească și să împlinească Legea Domnului» (Ezra 7:10). Aceasta l-a determinat să se ocupe stăruitor cu studiul istoriei poporului lui Dumnezeu, așa cum era raportată în scrierile prorocilor și ale împăraților. El a cercetat cărțile poetice și istorice ale Bibliei, pentru a înțelege de ce îngăduise Dumnezeu ca Ierusalimul să fie distrus și poporul, dus în robie într-o țară păgână.” – *Profeți și regi*, p. 608

„Eforturile lui Ezra de a reînvia interesul pentru studiul Scripturilor au căpătat permanență prin lucrarea lui minuțioasă de o viață, consacrată păstrării și multiplicării Scrierilor Sfinte. El a adunat toate copiile Legii pe care le-a putut găsi, le-a transcris și le-a împărțit. Cuvântul curat înmulțit astfel și așezat în mâinile multora dădea cunoașterea care era de o valoare inestimabilă.” – *Ibidem*, p. 609

Observați că Ezra învățase despre obiceiurile păgânilor, dar văzuse că ei erau greșiți și el a căutat să cunoască adevărul de la sursă, adică din Cuvântul lui Dumnezeu și Legea Domnului. El a trebuit să se dezvețe de multe dintre lucrurile pe care le învățase în universitățile lumești, deoarece, fără îndoială, multe dintre cele învățate erau greșite. La urma urmei, cât bine îi puteau face „scrierile vrăjitorilor și astrologilor”?

Care sunt lucrurile învățate de la lume de care ar trebui să ne dezvăptăm?

Să ne gândim la munca sânguincioasă a lui Ezra. ... Pe măsură ce le transmitea altora adevărurile pe care le învățase, puterea sa de muncă creștea. El a devenit un bărbat plin de evlavie și de zel. Era martorul lui Dumnezeu pentru lume cu privire la puterea adevărului biblic de a înnobila viața zilnică.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 609

„În lucrarea de reformă care urmează să fie făcută astăzi este nevoie de bărbați care, asemenea lui Ezra și Neemia, nu vor acoperi și nu vor scuza păcatul, nici nu se vor da înapoi de la a apăra onoarea lui Dumnezeu.

Aceia asupra cărora zace povara acestei lucrări nu-și vor găsi pacea când se săvârșește răul și nici nu vor acoperi păcatul cu un veșmânt de milă falsă. Ei își vor aduce aminte că Dumnezeu nu caută la fața oamenilor și că asprimea pentru câțiva se poate dovedi a fi milă pentru mulți. De asemenea, își vor aminti că, în acela care mustră păcatul, întotdeauna se va da pe față spiritul lui Hristos.” – *Ibidem*, p. 675

Studiu suplimentar: Ellen G. White, *Profeți și regi*, cap. „Ezra, preot și cărturar”.

Studiu la rând¹:

1 Cronici 6–12, *Evangelizare*, subcapitolul „Evangelistul și echipa lui”

1. Ce istorie tristă se află în spatele numelui lui Beria?

2. Ai cui părinți păziseră intrarea în tabăra Domnului?

3. Cine erau scutiți de alte slujbe, pentru că lucrau zi și noapte?

4. Cine erau iuți ca niște căprioare de pe munți?

5. Ce anume suntem îndemnați să ne aducem aminte când stăm înaintea mulțimilor din orașe?

¹ Întrebările sunt alcătuite pentru stimularea lecturării zilnice a Bibliei și scrierilor lui Ellen G. White, și nu în mod necesar pentru aprofundarea anumitor subiecte.

PRIVIRE GENERALĂ

Verset-cheie: Ezra 1:1-3.

Pasaje biblice în studiu: Ezra, capitolele 1; 4:1-5; 7.

Dumnezeul nostru este Domnul istoriei. El a intervenit în favoarea poporului Său pentru a-și împlini făgăduințele de a-l aduce acasă. El le-a purtat de grijă israeliților și Se va îngriji și de nevoile noastre la timpul ales de El.

Cărțile Ezra și Neemia, care la început erau o singură carte, încep cu o lecție despre cum a lucrat Dumnezeu plin de milă pentru poporul Israel prin împăratul Cyrus. Ele se concentrează în special pe vremea lui Zorobabel și Ezra. Primul grup de robi, care s-a întors în Israel în 537/6 î.Hr., a fost condus de Zorobabel și de Iosua, marele-preot. Experiența lui Zorobabel cu reconstruirea Templului din Ierusalim este prezentată în primele patru capitole din Ezra. Capitolul 7 începe cu întoarcerea celui de-al doilea grup de robi, optzeci de ani mai târziu, sub conducerea lui Ezra.

Studiul din această săptămână amintește de neliniștea lui Daniel cu privire la întârzierea împlinirii profeției lui Ieremia despre întoarcerea robilor din Babilon (Ieremia 25:11,12; Daniel 9:1,2). Dumnezeu l-a asigurat pe Daniel că El veghea asupra robilor și că avea să își împlinească făgăduința. Împăratul Medo-Persiei a împlinit profeția și le-a poruncit evreilor să se întoarcă și să reconstruiască templul sub conducerea lui Zorobabel.

Al doilea grup al celor întorși din Babilon a ajuns în 457 î.Hr., aproximativ la șaiszeci de ani după reconstruirea templului (515 î.Hr.), deci la optzeci de ani după revenirea în țară a primului grup. Capitolul 7 din cartea lui Ezra detaliază întoarcerea lor și ni-l prezintă pe Ezra, cărturar și cunoscător al Legii lui Dumnezeu, care caută să reînvie interesul iudeilor pentru Cuvântul Domnului.

COMENTARIU

Pentru a înțelege soliile lui Ezra și Neemia, este important să cunoaștem schema structurii literare a celor două cărți:

Structura literară a cărții Ezra (simplificată)

- I. Întoarcerea din Babilon la Ierusalim după decretul lui Cyrus.
 1. În 537/536 î.Hr., sub călăuzirea lui Dumnezeu, Zorobabel și Iosua au adus înapoi primul grup de evrei (Ezra 1:1 – 4:5).
 2. Reconstruirea Templului lui Dumnezeu la Ierusalim sub domnia mai multor împărați străini (Ezra 4:6 – 6:22).
- II. Întoarcerea din Babilon la Ierusalim după decretul lui Artaxerxes.

1. În 457 î.Hr., sub călăuzirea lui Dumnezeu, Ezra aduce înapoi în Iuda al doilea grup de israeliți (Ezra 7:1 – 8:36).
2. Reformele lui Ezra (Ezra 9:1 – 10:44).

Structura literară a cărții Neemia (simplificată)

- I. Întoarcerea din Babilon la Ierusalim cu scrisorile de susținere din partea împăratului Artaxerxes.
 1. În 444 î.Hr., sub călăuzirea lui Dumnezeu, Neemia aduce în Iuda al treilea grup de israeliți (Neemia 1:1 – 2:10).
 2. Este reconstruit zidul Ierusalimului (Neemia 2:11 – 7:3).
- II. Studiarea Cuvântului lui Dumnezeu; reînviore și reformă în Israel.
 1. Sunt enumerați cei care s-au întors. Ei se dedică total lui Dumnezeu, studierii Scripturii și împlinirii voii Sale. Cei întorși sărbătoresc sfințirea zidului Ierusalimului (Neemia 7:4 – 12:47).
 2. Reformele finale ale lui Neemia (Neemia 13:1 – 13:31).

Familiarizează-te cu aceste structuri, evenimente istorice de bază și date, eventual memorează-le. Ele te vor ajuta să ai clare în minte cele trei intervenții ale lui Dumnezeu în favoarea poporului Său pentru a-l aduce înapoi la Ierusalim și să înțelegi mesajul celor două cărți: Domnul este credincios și își împlinește făgăduințele. Nu uita că unele părți din aceste cărți sunt construite *tematic*, nu *cronologic* (în special Ezra 4:6-23).

În cadrul schemei structurii cărților Ezra și Neemia, să observăm decreele care au facilitat cele trei întoarceri ale poporului lui Dumnezeu la Ierusalim:

Cele trei decrete hotărâtoare ale împăraților Medo-Persiei:

1. Porunca lui **Cirus**, în 538 î.Hr., prin care evreii se întorc din robia babiloniană și încep să reconstruiască Templul din Ierusalim.
2. Porunca lui **Darius**, în 520 î.Hr., prin care evreii se întorc la Ierusalim și reiau construirea templului (finalizat și sfințit în 515 î.Hr.).
3. Decretul lui **Artaxerxes**, în 457 î.Hr., prin care este reconstruită cetatea Ierusalim și evreii obțin autonomia națională.

Trebuie subliniat faptul că adevărata problemă pentru Ezra și Neemia nu a fost reconstruirea templului (finalizat și sfințit pentru slujire în 515 î.Hr., cu aproape șaiszeci de ani înainte ca Ezra să ajungă în Ierusalim). În primul rând, cei doi bărbați au încercat să reconstruiască cetatea Ierusalim, să restabilească conducerea și să dobândească autonomia națională pentru Israel. Iată și un tabel cronologic al evenimentelor în timpul împăraților Persiei (537–444 î.Hr.)

Împăratul Persiei	Anii domniei	Grupul întors în țară; evenimente semnificative	Ce s-a reconstruit în acea perioadă
Cirus al II-lea, cel Mare	559-530 î.Hr.	537/536 î.Hr. Primul grup al celor întorși (Zorobabel și Iosua)	Începe reconstruirea templului
Cambyses al II-lea	530-522 î.Hr.		
Darius I	522-486 î.Hr.		Martie 515 î.Hr. – Templul este finalizat și sfințit
Xerxes	486-465 î.Hr.	Estera este aleasă de Xerxes I să fie împărăteasă	Împotrivire față de reconstruirea Ierusalimului
Artaxerxes I	465-425 î.Hr.	457 î.Hr. – Ezra se întoarce cu al doilea grup 445/444 î.Hr. – Neemia vine cu al treilea grup	Începe cea mai lungă perioadă profetică (Daniel 8:14; 9:24-27) Împotrivire față de reconstruirea Ierusalimului (Ezra 4:7-23) Zidul Ierusalimului este reconstruit

Întoarcerea primului grup de iudei (537/536 î.Hr.)

Ca o împlinire a profețiilor lui Ieremia și Isaia, împăratul Cyrus proclamă: „Domnul, Dumnezeul cerurilor, ... mi-a poruncit să-l zidesc o Casă la Ierusalim, în Iuda” (Ezra 1:2). Din această afirmație nu putem totuși deduce că Cyrus a devenit credincios lui Iehova. El dorea să le facă pe plac națiunilor din împărăția lui prin recunoașterea zeilor lor și a religiilor lor. El credea în toți zeii și le cerea binecuvântarea în dorința de a câștiga susținerea supușilor săi. Pana inspirată ne spune: „... Chiar la vremea când Dumnezeu spusese că va porunci rezidirea Templului din Ierusalim, El a făcut ca marele conducător, Cyrus, ca unealtă a Lui, să cunoască prorociile cu privire la el, cu care Daniel era atât de familiarizat, și să-i dea poporului iudeu libertatea.

Când împăratul a văzut cuvintele care profetizaseră, cu peste o sută de ani înainte de nașterea lui, modul în care Babilonul avea să fie luat; când a citit solia adresată lui de Conducătorul universului... inima i-a fost mișcată profund și s-a hotărât să împlinească misiunea încredințată de Cer.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 557. Prin urmare, Cyrus a dat decret ca robii evrei

să se întoarcă la Ierusalim. Prima întoarcere nu a fost o relocare forțată; evreii aveau libertatea să se întoarcă în țara lor sau nu. Despărțirea lui Israel (regatul din nord) de Iuda (regatul din sud) și separarea dintre seminții nu fusese vindecată în timpul robiei. Doar urmașii celor din Iuda au răspuns chemării de a se întoarce în țara lor.

Împăratul Cyrus l-a numit conducător pe Șeșbațar („păcat” sau „Shamash îl protejează pe tată”). Ce indiciu ne oferă numele cu privire la identitate? Numele Șeșbațar, cu menținea că el era conducător, apare doar la începutul întoarcerii din robia babiloniană. Mai mult, voievodul poporului este numit întotdeauna Zorobabel („sămânța Babilonului”). Adesea s-a presupus că Șeșbațar și Zorobabel sunt nume pentru aceeași persoană (ambele nume sunt babiloniene, dar al doilea ar putea fi mai neutru din punct de vedere religios și mai oficial).

Zorobabel a adus primul grup de evrei în Ierusalim și a început reconstruirea templului. Totuși a întâmpinat multă împotrivire și, pe parcursul anilor, lucrarea s-a oprit și a fost reluată de mai multe ori. În 520/519 î.Hr., Dumnezeu i-a trimis pe prorocii Hagai și Zaharia să îi încurajeze pe cei întorși și stabiliți acolo să încheie lucrul la templu. De la întoarcerea primului grup și până la finalizarea și sfințirea templului (515 î.Hr.) au trecut douăzeci de ani.

Întoarcerea celui de-al doilea grup de exilați (457 î.Hr.)

În Ezra 8 sunt enumerați toți captivii de război care s-au întors împreună cu Ezra. Pe lângă preoți și familiile împărătești, sunt menționați doisprezece capi de familie. Întoarcerea robilor reamintește de exodul marelui din Egipt. La fel cum în trecut cele douăsprezece seminții au venit din Egipt în Țara Făgăduinței, acum, din nou, douăsprezece familii călătoreau spre Israel.

Al doilea grup s-a putut întoarce pentru că împăratul Artaxerxes a trimis o scrisoare prin Ezra, deschizând astfel calea înaintea evreilor. Din nou, este evidențiat faptul că oricine dorea să se întoarcă la Ierusalim o putea face. Artaxerxes îl recunoaște pe Dumnezeul lui Israel, care pentru el era doar un „dumnezeu” din zonă. Este interesant că împăratul recunoaște inteligența lui Ezra și menționează în mod specific „înțelepciunea dată lui de Dumnezeu”, numindu-l conducătorul acestei expediții. Misiunea lui Ezra era să-l învețe pe popor Legile lui Dumnezeu și să reintroducă prevederile religioase. Împăratul a înțeles și care era rolul lui în această lucrare – prin faptul că trimitea înapoi acest grup cu Ezra, el ajuta la restaurarea religiei evreilor și a identității lor.

Prin porunca lui, singura care prevedea rezidirea Ierusalimului și nu doar a templului, împăratul Artaxerxes a împlinit profeția de șaptezeci de săptămâni.

mâni din Daniel 9:25. Anul 457 î.Hr. este punctul de începere al celor șaptezeci de săptămâni „puse deoparte” din profeția despre două mii trei sute de seri și dimineți (ani), ambele perioade începând în același an. Profeția despre șaptezeci de seri și dimineți se încheie în anul 34 d.Hr. – omorârea cu pietre a lui Ștefan, care marchează începutul propovăduirii Evangheliei la neamuri după răstignirea lui Isus din 31 d.Hr. (mijlocul săptămânii din Daniel 9:27). Perioada de două mii trei sute de ani s-a încheiat în 1844, fiind cea mai lungă perioadă profetică. Încheierea ei marchează începutul judecății preadvente în ceruri (Ziua antitipică a Ispășirii). Astfel, momentul întoarcerii lui Ezra în Israel joacă un rol central în profeție. (Mai multe despre acest subiect, în studiul 3.)

APLICAȚIA

Ezra 1:1 spune că „Domnul a trezit duhul lui Cyrus, împăratul perșilor”, astfel încât acesta a dat o poruncă prin care li s-a permis evreilor să se întoarcă în Israel. Cyrus a răspuns Duhului lui Dumnezeu, care l-a inspirat să le poruncească evreilor să reconstruiască Templul de la Ierusalim. Uimitor, un împărat păgân răspunde chemării lui Dumnezeu! „A trezi” vine de la cuvântul *ur*, care înseamnă „a trezi din somn”, sau „a scula”. Într-un sens, Cyrus „se trezește” la chemarea lui Dumnezeu.

Când Dumnezeu lucrează în viața noastră și noi suntem „treziți” să ascultăm chemarea și să urmărim călăuzirea Sa. O astfel de motivație vine în urma recunoașterii puterii și a milei lui Dumnezeu în trecutul și în viața noastră. Înțelegerea acesta și recunoștința față de Dumnezeu ne dau putere să Îl adorăm, să Îl urmărim și să perseverăm în umblarea noastră cu El și în lucrarea pe care El ne-o încredințează. Când știm cu câtă iubire a intervenit El pentru poporul Său și cum l-a îndrumat la acțiune, când înțelegem cine este Dumnezeu și ce a făcut El pentru noi, această înțelegere se va vedea în purtarea noastră.

După ce menționezi ce înseamnă „a trezi din somn”, sau „a scula” (Ezra 1:1), discutați următoarele întrebări în cadrul grupei:

Ce te motivează să-L urmezi pe Domnul?

Cum ai simțit în viața ta că Dumnezeu „te-a trezit” ca să faci ceva pentru El?